

Mūsu vecvecāku stāsti

Projektu nedēļa
Dagdas vidusskola
2018.gada 19.-21.aprīlis

Tika apkopoti 13 stāsti

«Par vecvecāku dzīves gaitām var stāstīt ļoti daudz, jo viņu bērnība un jaunība ir saistīta ar lielu pārmaiņu laiku, laiku, kas bijis gan prieka un jauku notikumu, gan bēdu un pārdzīvojumu pilns.»

Mūsu vecmāmiņas

Jevģenija
Murāne

Antonina
Adamoviča

Margarita
Spila

Valentīna
Romanovska

Zinaīda
Ostrovskā

Zinaida

Ņina Gjač

Vecmammu dzīves atzinumi.

- ▶ Daudz bērnu ģimenes;
- ▶ Otrās Pasaules kara bērni;
- ▶ Beidza septiņas klases skolā;
- ▶ Strādāja lauksaimniecībā: turēja govīs, vistas, cūkas; audzēja graudus, kartupeļus, gurķus; strādāja dārzos.
- ▶ Izaudzina savus bērnus.
- ▶ Rūpējas par mazbērniem.

Mazbērnu atzinumi par vecvecākiem.

- 1) «Man patīk ar viņu parunāt par dažādām interesantām tēmām. Kad man ir brīvs laiks, es eju labprāt viņai palīdzēt dažādos darbos.»
- 2) «Tajā laikā vēl nebija mašīnu, uz skolu un atpakaļ vecmāmiņa gāja kājām. Somas bija no lupatām sašūtas kulītes.»
- 3) «Viņa nomācījās četrus gadus Astašovas „Dzeguzes” pamatskolā un vēlāk strādāja ar lopiem mājās. Vēlāk devās strādāt uz XXI sasaukuma kolhoza cūku fermu par cūkkopi...»
- 4) «Par darbu kolhozā viņa nopelnīja vairākus goda rakstus un prēmijas.»
- 5) «Maija mēnesī vecmamma kopā ar kaimiņiem dzied un lūdzās pie krusta, bet vasarā viņas māja ir pilna ar bērniem un mazbērniem, un tur vienmēr ir jautri. Savai vecmammai es novēlu veselību un ilgu mūžu.»
- 6) «1941. gadā, kad sākās Otrais Pasaules karš, manai vecmammai bija 2 gadi un tā, kā Baltkrievijā bija intensīva kara darbība, viņas tēvs gāja bojā frontē, bet māti nošāva vācieši savā poligonā. Bet pa to laiku mana vecmamma kopā ar viņas vecmammu atradās mežā, blakus pie purva. Kopā viņas tur pavadīja veselu ziemu.»

Atzinumi par vecvecākiem

- 1) «Pēc kāda laika dzimtajā ciematā ieradās un apmetās vācu armijas karavīri, kas nežēlīgi izturējās pret iedzīvotājiem. Viņu ģimenes māja tika pilnībā izlaupīta un izdemolēta - nozagta visa iedzīve, izvesti mājlopi. Vislielākie pārdzīvojumi mammai, bērniem un radiem bija saistīti ar vecākās māsas izvešanu uz Vāciju. “Šis bija ļoti briesmīgs un asaru pilns laiks!” stāsta Raisa.»
- 2) «Vecmamma strādāja Astašovas un Ščedratu skolās. Mācīja bērnus. Kad skolas tika aizvērtas, strādāja par sekretāri Iskras ciema padomē. Mana vecmamma bija ļoti aktīva, vadīja kāzas un citus pasākumus.»
- 3) «Vecmammās dzīve ir ļoti interesanta, un katru reizi, kad viņa par to stāstīja, teica: „Neticu, ka viss pagāja tik ātri!” Es lepojos ar savu vecmammu un domāju, ka viņa bija ļoti labs cilvēks.»
- 4) «Katru sestdienas vakaru vienā no sādžas mājām parasti bija „večerinkas”, un visa sādžas jaunatne pulcējās, lai dejotu un atpūstos. Broņa teica, ka bija jautri.»
- 5) «Mans mīļais vectētiņš ir ar mani vienmēr kopā, lai kas arī notiktu. Viņš prot mierināt, kad man ir slikti, samīļot un palīdzēt, vienmēr cenšas mani iepriecināt ar visādiem sīkumiem. Esmu pateicīga viņam par visu, visu.»

Mēs ļoti mīlam mūsu
vecvecākus un novēlam
stipru veselību un nodzīvot
vēl ilgus gadus.

Paldies par uzmanību!